

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

בפני כב' השופט נמרוד פלקס, סגן הנשיא

התובעת

ח.כ.

ע"י ב"כ עוה"ד משה יצחק אוסדיטשר

נגד

הנתבע

א.ד.כ.

ע"י ב"כ עוה"ד אביעד אושרי

פסק דין

1 תביעת אישה כנגד איש למזונות ילדיהם המשותפים אגב פרידת הצדדים. הצדדים נישאו
2 כדמו"י בשנת 2001, ונפרדו בשנת 2019. מנישואיהם נולדו **חמשת ילדיהם**: ל.כ. בת שבע
3 עשרה ותשעה חודשים, ה.כ. בת שש עשרה וחצי, ש.כ. בן שלוש עשרה וחצי, מ.כ. בן שתיים
4 עשרה, וא.כ. בן שמונה. הצדדים מסכימים כי ביום 23.4.19, עזב האיש את דירת המגורים
5 המשותפת, ומאז **האישה היא המטפלת העיקרית בארבעת הילדים הקטינים, ואילו האיש**
6 **כמעט ואינו מתראה עמם** (אם כי הצדדים חלוקים באשר לסיבות למיעוט קשר זה, כאשר
7 כל צד מטיל את האשמה על האחר). ראו: עמ' 17 לפרוטוקול מיום 29.7.20.

8 **בהחלטתי מיום 14.7.19, חוייב האיש במזונותיהם הזמניים של הילדים בסך 5,000 ₪**
9 לחודש, בצירוף מחצית הוצאותיהם הרפואיות והחינוכיות, החל מיום 27.6.19, הוא יום
10 הגשת התביעה.

11 **3. בכתב תביעתה ביקשה האישה לחייב את האיש לשאת בעלות מזונותיהם החודשיים של**
12 **חמשת הילדים בסך 15,932 ₪** (כלכלה 1,000 ₪ לילד, ביגוד והנעלה 500 ₪ לילד, נסיעות
13 200 ₪ לילד, חינוך 2,080 ₪ לכלל הילדים, חוגים 880 ₪ לכלל הילדים, והוצאות שונות
14 1,010 ₪ לכלל הילדים) בתוספת 75% משכר הדירה בו נשאו הצדדים, עת התגוררו יחדיו
15 (5,600 ₪), וכן מלוא הוצאות אחזקת המדור, בסך 1,287 ₪. יוער, כי דומה שבכתב התביעה
16 נפלה טעות חשבונית, שכן פירוט עלות סך רכיבי מזונות הילדים מ.כ. וא.כ., עולה על סך
17 1,520 ₪, אשר ננקב כעלות כלל צרכיו של כל אחד מילדים אלו (לא כולל מדור ואחזקת
18 מדור). אילולא אותה טעות חשבונית דומה שסך עלות מזונות חמשת הילדים, כנטען בכתב
19

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

התביעה, היה מגיע אף לכדי 17,732 ₪ (סעיפים 23 - 24 לכתב התביעה). איני מוצא צורך להתעכב בסוגיה זו, שכן אין למעשה מחלוקת, כטענת האיש, **כי הצרכים הנטענים מופרזים עד מאד**. ועד מתי השופטים יסכימו לקבל בקשות בסכומים כה מופרזים בלי להגיד מילה מלבד זה שהם מופרזים? זה נקרא הוגש בתום לב? בהגנות? יחד עם זאת האיש אמד את צרכי הילדים על הצד הנמוך (סעיף 24 לכתב ההגנה). לפיכך הסכימו הצדדים שיש לאמוד את צרכי הילדים בהתאם לחזקות המקובלות בפסיקת בתי המשפט באשר לעלות צרכיו של ילדי "סטנדרטי" (ש' 13 - 14 בעמ' 17 לפרוטוקול מיום 29.7.20).

4. עיקר המחלוקת בהליך דגן נוגעת ליכולותיהם הכלכליות של הצדדים, ובעיקר השתכרותם בפועל ובכוח, עת כל אחד מהם ממעיט ביכולותיו הוא ומאדיר ביכולות האחר. כפי שיובהר להלן, מהראיות עולה, כי יכולתם הכלכלית של הצדדים, מכלל המקורות, כמעט זהה.

5. בגדרי היכולת הכלכלית טענו הצדדים אף באשר לרכוש כל אחד מהם, העשוי לשמש לשם פירעון מזונות הילדים. איני מוצא צורך להכביר מילים בסוגיית הרכוש, וזאת ממספר טעמים: סוגייה זו נדונה בבית הדין הרבני האזורי, עת הצדדים מסכימים למעשה, כי כלל הרכוש שצבר מי מהם במהלך החיים במשותפים בר איזון, או משותף, וכפועל יוצא מכך יכולותיהם הכלכליות - הנובעות מרכוש זה - זהות (עמ' 22-23, 30 לפרוטוקול מיום 29.7.20). לא נטען, כי למי מהצדדים רכוש שנצבר קודם או לאחר החיים המשותפים, העשוי לשמש לשם מימון מזונות הילדים. אין חולק, שבבעלות הצדדים, בין בפועל ובין בכח, מפאת זכותם לאיזון משאבים צד כלפי משנהו, רכוש בשווי כמה מאות אלפי שקלים חדשים, העשוי לשמש לשם מימון מזונות הילדים. בנסיבות אלו, אך נוכח שווי רכושם והאפשרות להשתמש בו לשם מימון מזונות הילדים, **הצדדים אמידים דיים לשם סיפוק מזונות הילדים**. כפי שיובהר להלן, לצדדים שניהם אף הכנסה בפועל או בכוח, מעבודתם, אשר יש בה כדי לממן את מזונות הילדים.

6. אשוב לסוגיית הכנסות הצדדים מעבודתם. לטענת האישה היא מתקיימת בדוחק מעבודתה כ... בעוד האיש משתכר שכר נאה מעבודתו כעוזר XXX ועוזר ל-XXX (14,000 ₪ לחודש נטו), וכן עוסק בכתיבת מזוזות, תמורת הכנסה חודשית מוערכת בסך 6,000 ₪. לגבי הכנסתה טענה האישה, כי היא עובדת כ... ומשתכרת סך 5,000 ₪ לחודש, אם כי בשנה שקדמה להגשת תביעתה, השתכרה סך 3,000 ש"ח לחודש בלבד (סעיפים 11 - 17 לכתב התביעה). האישה אף טוענת, כי לאיש הכנסה מדמי שכירות אותם הוא מקבל מהשכרת דירה השייכת לצדדים. איני מוצא טעם להתעכב בסוגיית דמי השכירות האמורים, שכן כאמור הזכות לקבלם היא לשני הצדדים, וחזקה על בית הדין הרבני האזורי, הדן בענייני הרכוש, שיקבע את זכויותיהם השוות של הצדדים ברכוש זה, ופירותיו, בשים לב להסכמת הצדדים כאמור. בהמשך ההליך טענה האישה, כי האיש אף עובד או למצער עבד כ (סעיף 6 לסיכומי האישה).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

7. האיש מצדו טוען, כי הכנסתו החודשית מעבודתו כעוזר XXX ועוזר ל-XXX הסתכמה בסך 10,000 ₪ בלבד, וממילא הוא אינו עובד עוד בעבודה זו. חלף עבודתו זו עובד האיש היום כמתמחה לעריכת דין, לאחר שהשלים לימודי תואר ראשון ושני במשפטים. מעבודתו זו משתכר סך 5,000 ₪ לחודש בלבד (סעיף 22.1 לכתב ההגנה, סעיף 21 לסיכומי האיש, ש' 16 בעמ' 20 לפרוטוקול מיום 29.7.20). האיש מכחיש את הטענה בדבר עבודתו ככותב מזוזות, אם כי מודה בכך שעבד בעבר כמתייג מזוזות, תמורת שכר זעום, אך כיום אינו עוסק בכך (סעיף 24 לסיכומי האיש). באשר להכנסת האשה טוען האיש, כי בנוסף להכנסתה מעבודתה כ...., היא מפעילה...., אשר עיקר הכנסתה ממנה אינה מדווחת. לטענת האיש הכנסת האשה מעבודה נוספת זו נעה בין 4,000 ₪ לבין 8,000 ₪ לחודש (סעיפים 22 - 23 לכתב ההגנה, סעיף 13 לסיכומי האיש). האיש מאשר, כי אכן הוסמך כ...., אך מעולם לא עסק בכך ואינו בעל רשיון תקף מזה כשש שנים (סעיף 23 לסיכומי האיש, עמ' 20 סיפא - עמ' 21 רישא לפרוטוקול מיום 29.7.20).

8. באשר לחלוקת נטל הטיפול בילדים יאמר, כי למעשה אין מחלוקת שעיקר העיקרים מוטל על שכם האשה. מתסקיר העו"ס לסדרי דין, אשר הוגש אל בית הדין הרבני האזורי ביום 4.3.20 (מוצג 2/נ) עולה, כי **ארבעת הילדים הקטנים מתגוררים יחד עם האשה, ואינם מתראים עם האיש**, חרף החלטות ביה"ד. על אף המלצת העו"ס, כי המשמורת על הילדים תהא נתונה לאשה, ואילו האיש ישהה עמם פעם אחת באמצע השבוע ללא לינה, פעם נוספת לרבות לינה, ובמחצית סופי השבוע והחגים, לרבות לינה, **אין חולק שסדרים אלו אינם מתקיימים**. הצדדים מפנים אצבע מאשימה צד כלפי משנהו, באשר לסיבות היעדר הקשר, או למצער מיעוט הקשר, שבין האיש לבין הילדים, אך כאמור אין חולק שבפועל האשה היא הנושאת בעיקר העיקרים של נטל גידול ארבעת הילדים הקטנים.

9. **באשר לבת הגדולה יאמר, כי כחצי שנה לאחר הגשת התביעה, במחצית חודש דצמבר 2019, עברה להתגורר במוסד לנערות בסיכון למשך כחצי שנה, שלאחריה עברה להתגורר בבית אחות האשה, ולא נטען וממילא אף לא הוכח, כי האשה מממנת את צרכיה (מוצג ת/4). די באמור כדי לדחות את תביעת האשה, כי האיש ישלם לה דבר מה עבור מזונות הבת הגדולה.** זאת כמובן מבלי לגרוע מחובת מי מהצדדים לשאת במזונות הבת הגדולה, או לשפות את הנושא במזונותיה, אם וכאשר תוגש תביעה מתאימה בעניין זה.

10. בהתאם לדין האישי החל עליהם חבים הצדדים בכלל צרכי הילדים מדין צדקה. ראו: בע"מ 919/15 פלוני נ' פלוני (2017) (להלן - "בע"מ 919/15"). עסקינן למעשה בחיוב השוקל את כלל הצרכים, הם צרכי הצדדים והילדים הסמוכים על שולחנם, אל מול כלל המקורות, הם השתכרות הצדדים בפועל ובכוח ורכושם העשוי לשמש לשם מימון אותם הצרכים. ראו: ע"א 4480/93 פלונית נ' פלונית, פ"ד מח(3) 461, 483 (1994); ע"א 591/81 פורטוגו נ'

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

- 1 פורטוגז, פ"ד לו(3) 449 (1982); ע"א 466/82 גרובשטיין נ' גרובשטיין, פ"ד לו(4) 157, 163
- 2 (1982). ודוק, חובת הצדקה היא כלפי נצרך, קרי - כלפי מי שאין בכוחו לדאוג לצרכיו. ראו:
- 3 ע"א 247/64 רושטש נ' רושטש, פ"ד יח(4) 264, 269 (1964); ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, פ"ד
- 4 לח(2) 14, 20 (1984). משמעות הדברים היא, שיש לבחון את נשיאת הצדדים במזונות בדרך
- 5 של שוויון מהותי, תוך בחינת כלל הצרכים אל מול כלל היכולות, וממילא אף תוך
- 6 התחשבות בנטל המוטל על כל אחד מהצדדים. כך אף פסקו בתי המשפט המחוזיים,
- 7 שפירשו את פסק הדין בבע"מ 919/15. ראו: עמ"ש (ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (2017)
- 8 (להלן - "עניין פ.ב."); עמ"ש (ת"א) 33549-04-16 פלונית נ' פלוני (2017); רמ"ש (מרכז)
- 9 14655-06-17 ר.ק. נ' ד.ק. (2017). לשם קביעת חיוב המזונות על בית המשפט לקבוע
- 10 ממצאים בארבע שאלות עובדתיות כדלקמן: צרכי הילד ועלותם; יכולתם הכלכלית של שני
- 11 ההורים; יחסיות יכולתם הכלכלית, האחד מול רעהו; חלוקת המשמורת ולמעשה הסדרי
- 12 השהות. ראו: עניין פ.ב. עת בוחנים את חלוקת הנשיאה במזונות הילדים, בהחלט יש לעשות
- 13 כן "ממעוף הציפור", או על דרך האומדנא, תוך בחינה האם פסיקת המזונות מאפשרת את
- 14 קיום שני התאים המשפחתיים של ההורים שנפרדו, ואין די בחישוב מתמטי, על פי נוסה
- 15 שוויונית לכאורה, אשר לעיתים, תוצאתו אינה מאפשרת את קיומם הכלכלי של שני משקי
- 16 הבית. ראו: עמ"ש (ת"א) 32172-11-17 ע.ש. נ' נ.ש (2019); עמ"ש (ב"ש) 30516-10-18 י.א.
- 17 נ' ש.ר. (2019).
- 18
- 19 11. במהלך ההליך, הצדדים הסכימו כאמור, כי יש להעריך את עלות מזונות הילדים בהתאם
- 20 לעלות מזונותיו של ילד "סטנדרטי" כמקובל בחזקות העובדתיות שנקבעו בפסיקת בתי
- 21 המשפט. עוד הסכימו הצדדים לשאת בחלקים שווים בהוצאות החינוך והרפואה עבור
- 22 הילדים (עמ' 1 לסיכומי האיש, סעיף 20 לסיכומי האיש). על פי הפסיקה העדכנית של בתי
- 23 המשפט, מקובל להעריך את עלות צרכיו הבסיסיים החודשיים של ילד, אשר אינם אך צרכיו
- 24 ההכרחיים, בסך 1,600 ₪ - 1,800 ₪, כאשר סכום זה אינו כולל הוצאות בריאות, חינוך,
- 25 מדור ואחזקת מדור. ראו: עמ"ש (חיפה) 26409-10-18 מ.ש. נ' ק.ש. (2019); עמ"ש (מרכז)
- 26 21704-03-18 א.ו. נ' א.ו. (2019); רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.נ. נ' א.נ. (2018). בשים לב
- 27 לטענת האיש, בדבר אורח חיי המשפחה, טענה לה אני מאמין ומעדיף על גרסת האישה
- 28 (אשר הייתה פחות אמינה בעיני - הן נוכח גרסתה הראשונית והמופרזת בדבר עלות צרכי
- 29 הילדים, והן נוכח גרסתה הלא מהימנה בדבר הכנסתה) סבורני, כי יש לאמוד את עלות צרכי
- 30 הילדים על הגבול התחתון של החזקה האמורה. ודוק, יש להביא בחשבון אף את כלל
- 31 ההוצאה השולית הפוחתת הלכת ורד. יפה. לא כולם זוכרים. ואת הערכת חלקם של הילדים
- 32 בהוצאות המדור ואחזקת המדור, בשיעור 50% מעלות רכיבים אלו בהוצאה הכוללת, בגין
- 33 מדור ואחזקת מדור האישה והילדים גם יחד. ראו: ע"א 552/87 ורד נ' ורד, פ"ד מב(3) 599
- 34 (1988); בג"ץ 4407/12 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול (2013) בפסקה 24 לפס"ד השופט

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

עמית. ראו: ע"א 52/87 **הראל נ' הראל**, פ"ד מג(4) 201, 205 (1989) (להלן - "**עניין הראל**") ;
ע"א 764/87 **אוהר נ' אוהר** (1987) (להלן - "**עניין אוהר**").

12. מהאמור עולה, כי יש להעריך את עלות מזונות הבסיס עבור הילדים כדלקמן: **סך 1,600 ₪ עבור א.כ., סך 1,400 ₪ עבור מ.כ., סך 1,200 ₪ עבור ש.כ. וסך 1,000 ₪ עבור ה.כ..** באשר לעלות מדור הילדים הציגה האישה הסכם שכירות על פיו היא שוכרת דירה למגוריה ומגורי הילדים ומשלמת בגינה **דמי שכירות חודשיים בסך 4,000 ₪**. דומה, כי סכום זה הוא אך סביר, בשים לב לכך שעת התגוררו הצדדים יחדיו, במחיצת חמשת ילדיהם, נשאו בדמי שכירות חודשיים בסך 5,600 ₪, והדעת נותנת שעת הדירה נדרשת עבור חמש נפשות, חלף שבע נפשות, די בדירה קטנה יותר שעלותה פחותה. באשר לעלות הוצאות אחזקת המדור, בהיעדר ראיות אמינות לעניין זה, אעריך הוצאה זו בסך 1,000 ₪ לחודש (חשמל, מים, גז, ארנונה וכיו"ב). השוו: ע"א 687/83 **מזור נ' מזור**, פ"ד לא(3) 25, 34 (1984); ע"א 93/85 **שגב נ' שגב**, פ"ד לט(3) 825, 829 (1985). מהאמור עולה איפוא, כי **יש להעריך את חלקם של הילדים בהוצאות המדור ואחזקת המדור, עבור מגוריהם יחד עם האישה, בסך 2,500 ₪ לחודש, כאשר סכום זה מתחלק בין הילדים, בהתאם לכלל ההוצאה השולית הפוחתת** (בשיעורים שנקבעו בעניין הראל ובעניין אוהר).

13. לסיכום סוגיית עלות צרכי הילדים יאמר, כי בשים לב לכך **שהצדדים הסכימו לשאת בחלקים שווים בהוצאות החינוך והרפואה עבור הילדים**, נותר לדון אך באופן חלוקת נשיאתם בעלות צרכי מזונות הבסיס, אשר עלותם, לרבות רכיב המדור ואחזקת המדור, כדלקמן: **סך 3,100 ₪ עבור א.כ., סך 1,900 ₪ עבור מ.כ., סך 1,700 ₪ עבור ש.כ. וסך 1,000 ₪ עבור ה.כ..**

14. בסיכומיה טענה האישה לראשונה, כי יש לזכותה אף בדמי טיפול. יש לדחות טענה מאוחרת זו, ולו נוכח הרחבת החזית. לא זו אף זו, שמהראיות עולה, כי יש יסוד לכאורה לטענת האיש, שהוא דווקא מעוניין ליטול חלק משמעותי יותר בגידול הילדים, אך הדבר נמנע ממנו נוכח הסתת האישה את הילדים כנגדו (סעיף 26 לסיכומי האיש).

15. לב המחלוקת העובדתית נמצא איפוא בסוגיית השתכרות הצדדים, בפועל ובכוח. התרשמותי היא, כי **שני הצדדים לא הציגו מצג שלם ומלא אודות השתכרותם בפועל ובכוח והתנהלותם הכלכלית**. עת גרסת האישה לא הייתה אמינה באשר להשתכרותה בפועל, ואילו את גרסת האיש איני מקבל בכל הנוגע להשתכרותו בכוח, אם כי גרסתו באשר להשתכרותו בפועל מהימנה בעיני.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

16. האיש שינה במעט גרסאותיו במהלך ההליך באשר להכנסתו מעבודתו כעוזר XXX ועוזר XXX, אך בכלל גרסאותיו טען להכנסה די דומה (9,200 ₪ - 11,000 ₪ לחודש - סעיף 22.1. כתב ההגנה, עמ' 2 לפרוטוקול מיום 13.1.20, ש' 18 בעמ' 28 לפרוטוקול מיום 29.7.20). מתלושי השכר אותם הציג אכן עולה, כי הכנסתו מעבודתו כעוזר XXX ועוזר XXX נעה ככלל בין 9,000 ₪ לבין 11,000 ₪ לחודש, כאשר היו מספר חודשים, במהלך השנתיים בגין הציג תלושי שכר, בהם עמד שכרו החודשי על סך שבין 12,000 ₪ לבין 14,700 ₪. ניתן איפוא לומר, כי בשנה האחרונה לעבודתו כעוזר XXX או עוזר XXX הגיעה הכנסתו החודשית (העברה לבנק) לכדי 11,000 ₪. בשים לב לכך שהאיש עובד היום כמתמחה בעריכת דין, עבודה שמטבעה היא זמנית, ובהתחשב בשיעור הכנסתו מעבודתו בעבר, **סבורני, כי יש להעריך את כושר השתכרות האיש מעבודה בה יעסוק בעתיד באופן דומה להשתכרותו בעבר, קרי - 12,000 ₪ לחודש (העברה לבנק).**
17. האיש הודה בהכנסה נוספת מדמי שכירות אותם גבה, בשל השכרת שתי דירותיהם המשותפות של הצדדים בסך 5,800 ₪ לחודש (האחת, בשכונת XXX, נמכרה זה מכבר, והאחרת, בXXX, עדיין שייכת לצדדים בחלקים שווים, ומניבה דמי שכירות - ש' 15-18 בעמ' 28 לפרוטוקול מיום 29.7.20; תצהיר האיש מיום 30.12.19).
18. בתקופת החיים המשותפים ניהל האיש שני חשבונות בנק - האחד, בבנק יהב, והאחר בבנק הדואר, משותף לו ולאיש. עיון בפירוט התנועות בחשבון הפרטי שבבנק יהב, החל מראשית שנת 2018 ועד סמוך לפרידת הצדדים מעלה, כי לחשבון זה הופקדה משכורתו מעבודתו כעוזר XXX ועוזר XXX, וכן סכומים נוספים, בהמחאות ובמזומן, המצטברים לכדי כשת אלפים שקלים חדשים לערך, מידי חודש (וזאת לא כולל פעילות כספית חריגה, בשל מכר דירת הצדדים, או נטילת הלוואות).
19. קשה להסיק מסקנות חד משמעויות מפירוט התנועות בחשבון האיש בבנק יהב, שכן **האיש כלל לא נחקר בעניין זה**. הסכומים שהופקדו כאמור לחשבון האיש אינם תואמים את גרסתו באשר לקבלת דמי שכירות בסך 5,800 ₪ מידי חודש, עבור השכרת שתי דירות. אם כי אינם מפריכים אותה לחלוטין. שכן כפי שיפורט להלן, ברוב החודשים הסכום שהופקד בחשבון דומה לסכום דמי השכירות לו טען האיש. כך בחודש ינואר 2018 בוצעה הפקדת המחאות אחת במועד אחד בסך 6,000 ₪ (מפירוט התנועות בחשבון לא ניתן להבין האם עסקינן בהמחאה אחת בלבד, או שמא במספר המחאות שהופקדו יחדיו, בעת או בעונה אחת); בחודש פברואר 2018 בוצעה הפקדת המחאות אחת במועד אחד בסך 5,700 ₪; בחודש מרץ 2018 בוצעה הפקדת המחאות אחת במועד אחד בסך 5,600 ₪; בחודש אפריל 2018 בוצעו שתי הפקדות המחאות בשני מועדים שונים, וכן העברת בנקאית ליכות החשבון,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

בסך 10,000 ₪; בחודש מאי 2018 בוצעו שתי הפקדות המחאות בשני מועדים שונים בסך 5,000 ₪; בחודש יוני 2018 בוצעה הפקדת המחאות אחת במועד אחד בסך 4,100 ₪; בחודש יולי 2018 בוצעה הפקדת המחאות אחת במועד אחד בסך 5,700 ₪; בחודש אוגוסט 2018 בוצעו שתי הפקדות המחאות בשני מועדים שונים, וכן הפקדת מזומן, בסך 13,900 ₪; בחודש ספטמבר 2018 בוצעה הפקדת המחאות אחת במועד אחד בסך 5,900 ₪; בחודש אוקטובר 2018 בוצעו שתי הפקדות המחאות בשני מועדים שונים, וכן הפקדת מזומן, בסך 8,100 ₪. דומה שבחודש נובמבר 2018 נמכרה דירת הצדדים בXXX, שכן באותו החודש הועבר חלק מתמורת המכר לחשבון הצדדים בבנק הדואר (נספח ז') לבקשה לפסיקת מזונות זמניים, סעיף 2 לתצהיר האישה מיום 3.12.19). לא מצאתי איפוא ראיות חפציות המפריכות באופן חד משמעי את גרסת האיש בXXX להכנסותיו.

20. בפני אף טענת האישה, כי האיש עבד ועובד בכתיבת מזוזות, אל מול טענת האיש, לפיה אכן עבד בעבר אף כמתייג מזוזות, תמורת שכר זעום, אך אינו עוסק בכך עוד, מחמת היעדר פנאי נוכח עבודתו האחרת (כמתמחה בעריכת דין), והיעדר הצדקה כלכלית, נוכח השכר הזעום (עמ' 26-27 לפרוטוקול מיום 29.7.20). אכן פירוט התנועות בחשבון הבנק הפרטי של האיש מעורר אי אלו תמיהות, וייתכן ויש בו כדי לתמוך בגרסת האישה, כי עת עבד האיש כעוזר XXX או עוזר XXX עסק אף בתיוג מזוזות וספרי תורה. ברם, האיש למעשה אינו מכחיש את טענת האישה, כי עסק בתיוג מזוזות (ואולי אף ספרי תורה ותפילין), תמורת שכר, אך לטענתו חדל לעשות זאת זמן מה לאחר פרידת הצדדים (עמ' 27 רישא לפרוטוקול מיום 29.7.20). למעשה המחלוקת בעניין תיוג המזוזות היא באשר לסכום אותו הרוויח האיש מעיסוק זה, וכמה בידו להרוויח מעיסוק זה, ככל שיעסוק בכך.

21. אל מול גרסת האיש, כי עסקין בשכר זעום בלבד, ניצבת גרסת האישה הנתמכת בעדות אחיה, מהן עולה, שהכנסת האיש, וכושר השתכרותו, מעבודת התיוג מגיע לכדי 6,000 ₪ לחודש (סעיף 11(ב) לכתב התביעה; עמ' 5-7 לפרוטוקול מיום 29.7.20). דומני, כי האישה לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח את טענה בדבר שיעור הכנסת האיש בעבודת התיוג. הראיות היחידות התומכות בגרסת האישה בדבר הכנסה בשיעור 6,000 ₪ כאמור, הן עדויות האישה ואחיה, שניהם מעוניינים בתוצאות ההליך. כאשר עדות אחיה של האישה למעשה תומכת בגרסת האיש דווקא. כך, העריך אחיה של האישה, כי האיש משתכר סך 80 ₪ עבור תיוג יריעת ספר תורה, כאשר מלאכה זו דורשת מהאיש עבודה של ארבע שעות. באותה נשימה העיד אחיה של האישה, שייתכן והוא טועה והתשלום הוא 80 ₪ עבור עמוד ספר תורה, והיות ויריעה כוללת ארבעה עמודים, אז התשלום עבור יריעה, אשר תיוגה אורך ארבע שעות, הוא כשלוש מאות שקלים חדשים (עמ' 7 לפרוטוקול מיום 29.7.20). אכן ככל שנקבל את גרסתו האחרונה של אחי האישה, ונניח, כי מידי יום חול עבד האיש משך כארבע שעות לשם תיוג ספרי תורה, תפילין ומזוזות, נמצא שבידי האיש להשתכר מעבודה זו סך 6,000 ₪ לחודש לערך.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

22. איני מוצא לנכון לאמוד את כושר השתכרות האיש באופן בו יצורף לסך הכנסתו החודשית מעבודת היום - עוזר XXX, עוזר XXX, ובעתיד עורך דין או מקצוע אחר התואם את כשרונותיו, השכלתו והכשרתו המקצועית - אף כושר השתכרות בשיעור 6,000 ₪ לחודש מעבודה בת ארבע שעות, מידי ערב ולילה. מקום בו הוערך כושר השתכרות האיש מעבודת יומו, בשיעור לא מבוטל כאמור, אין מקום לדרוש ממנו למצות כושר השתכרות נוסף מעבודת ערב ולילה, שכן יש להביא בחשבון אף את אוטונומיות הרצון של האיש ובחירתו באופן ובהיקף עבודתו (ראו: עמ"ש (חיפה) 19-09-28488 ר.ב. נ' ה.ב. (2020)).

23. לשם השלמת הדברים יאמר, כי אף בחינת "שורת ההוצאה" של התנהלות הכספית של האיש אינה גורעת ממסקנתי באשר להשתכרותו, וכושר השתכרותו. אכן לאחר שנפרדו הצדדים שכר האיש דירה למגוריו, ורכש עבודה ריהוט (עמ' 21-22 לפרוטוקול מיום 29.7.20), ונוכח גרסתו בדבר הכנסתו המצומצמת בעת הזו (מעבודתו כמתמחה לעריכת דין), יש לתמוך כיצד היה בידו סך של כעשרים אלף שקלים חדשים לשם רכישה כאמור. לגרסת האיש אחיו הוא שנתן לו את הסך האמור, שכן הם התגוררו יחדיו. אכן לא הובאה כל תמיכה לגרסתו זו, אך איני מוצא לנכון לזקוף זאת לחובתו, שכן האיש נשאל לראשונה בעניין זה במהלך חקירתו הנגדית, ולא היה בידו להביא כל ראיות להוכחת גרסתו זו, אשר כאמור נדרשה אך נוכח שאלת ב"כ האישה במהלך חקירתו הנגדית. יוער, כי האיש הודה בטענת האישה, שנטל לידי סכומי כסף ניכרים שהתקבלו מתמורת מכר דירתם המשותפת של הצדדים. דווקא בהודאתו זו יש כדי להסביר כיצד היה בידו לממן את הוצאותיו, לרבות תשלום המזונות הזמניים, על אף הכנסתו הנמוכה מעבודתו כמתמחה בעריכת דין (עמ' 22, 29 לפרוטוקול מיום 29.7.20).

24. **האישה הציגה תמונה חלקית בלבד אודות יכולותיה הכלכליות, וסבורני כי הכנסתה החודשית גבוהה מזו לה טענה.** אבאר. בכתב התביעה ובבקשתה לפסיקת מזונות זמניים, מחודש יוני 2019, טענה האישה, כי הכנסתה **היחידה** בסך 5,000 ₪ לחודש, היא מעבודתה כ.... (סעיף 17 לכתב התביעה, סעיף 14 לבקשה לפסיקת מזונות זמניים). יחד עם זאת בהרצאת הפרטים שצורפה לכתב התביעה פירטה הכנסה חודשית בסך 5,882 ₪. יחד עם זאת טענה, כי **בשנה שקדמה** להגשת תביעתה זו השתכרה סך 3,000 ₪ לחודש בלבד. בתשובתה לתגובת האיש לבקשתה להגדלת החיוב במזונות זמניים, אשר הוגשה במחצית חודש אוגוסט 2019, טענה, כי "עד כה השתכרה" סך של 5,880 ₪ לחודש, ואילו כעת שכרה "קוצץ לכדי 54% משרה", ולפיכך תשתכר סך 3,175 ₪ לחודש בלבד, בגין כעשרים ושתיים שעות עבודה שבועיות (סעיף י' ונספח א' לתשובה לבקשה להגדלת מזונות זמניים). בתצהירה מראשית חודש דצמבר 2019 העידה, כי הכנסתה אינה קבועה, ונגזרת מהיקף משרתה, ובשנת 2018 השתכרה סך 5,000 ₪, שנה קודם לכן סך 3,300 ₪ לחודש, ואילו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

1 הכנסתה בעת הגשת התצהיר היא סך 4,400 ₪. די באמור כדי להבהיר, כי גרסאות האישה
2 עצמה אינן עולות בקנה אחד זו עם זו.

3
4 25. רק בסוף חודש מרץ 2020 הואילה האישה למלא אחר החלטות בית המשפט ולהציג את
5 תלושי השכר שלה, החל מחודש ינואר 2018. ודוק, על אף שדיון ההוכחות התקיים בסוף
6 חודש יולי 2020, לא מצאה לנכון האישה להציג תלושי שכר עבור החודשים פברואר 2020
7 עד יוני 2020. עיון בתלושי השכר שהוצגו מלמד, כי אכן הכנסתה החודשית מעבודתה כ.....,
8 היא פועל יוצא מהיקף משרתה. ודוק, האישה לא הבהירה מדוע זה מעת לעת משתנה היקף
9 משרתה, והאם באפשרותה לעבוד בהיקף משרה מלא, חלף היקף משרה חלקי, על פי
10 בחירתה. בין כך ובין כך מתלושי השכר עולה בבירור, כי טענתה מחודש אוגוסט 2019 בדבר
11 הפחתה בשכרה כפועל יוצא מ"קיצוץ משרתה" משיעור מלא לכחמישים אחוזים, אינה
12 מדויקת. כך נמצא, כי בחודשים ינואר עד אוגוסט 2018 עבדה בהיקף משרה של 54%
13 ושכרה החודשי (העברה לבנק) עמד על סך 4,300 ₪ בממוצע. בחודשים ספטמבר 2018 עד
14 אוגוסט 2019 עבדה בהיקף משרה של 63% ושכרה החודשי (העברה לבנק) עמד על סך 5,700
15 ₪ בממוצע. בחודשים ספטמבר 2019 עד אוקטובר 2019 אכן הופחת היקף משרתה לכדי
16 55%, והשתכרותה החודשית הממוצעת בתקופה זו הגיעה לכדי 4,400 ₪, אך בחודש נובמבר
17 2019 גדל היקף משרתה לכדי 72%, ואזי השתכרה סך 6,000 ₪ לחודש (בחודש ינואר 2020
18 הופחת שוב היקף משרתה לכדי 65% ואזי השתכרה סך 5,400 ₪ באותו חודש).

19
20 26. תלושי השכר אותם הציגה האישה, הנתמכים אף בפירוט התנועות בחשבון הבנק מובילים
21 אף הם למסקנה, כי המצג אותו הציגה האישה באשר להכנסתה מעבודתה כ..... אינו
22 מדויק. לא הובאה כל ראיה התומכת בכך שהכנסת האישה כשכירה הסתכמה בסך 3,000
23 ₪ לחודש, כטענתה בכתב התביעה, או הופחתה בשלב כלשהו לכדי 3,300 ₪ לחודש,
24 כטענתה בתשובתה לתגובת האיש לבקשה להגדלת מזונות זמניים. מתלושי השכר עלה, כי
25 בכל התקופה לגביה הובאו ראיות, הועסקה האישה בהיקף משרה חלקי, אשר לא עלה על
26 שלושה רבעי משרה, וכאשר הועסקה בשיעור משרה זה הגיעה הכנסתה החודשית (העברה
27 לבנק) לכדי 6,000 ₪. האישה לא הסבירה מדוע זה אינה עובדת בהיקף משרה מלא, אך
28 לצרכי הערכת כושר השתכרותה מעבודתה האמורה אניח, כי הצורך לטפל בילדים, עבודתה
29 הנוספת, בה אדון להלן, וצרכי מקום העבודה האמור, אינם מאפשרים לה לעבוד בהיקף
30 משרה גדול מזה שעבדה עד כה, ולהשתכר סך העולה על 6,000 ₪ לחודש.

31
32 27. אפנה כעת לטענת האיש בדבר עיסקה הנוסף של האישה, כספרית פרטית. אף כאן גרסת
33 האישה אינה אמינה בעיני. בכתב התביעה ובבקשה לפסיקת מזונות זמניים, הסתירה
34 עובדת עיסוקה הנוסף. נוכח טענות האיש, הודתה האישה לראשונה (במסגרת תשובתה
35 לתגובת האיש לבקשתה להגדלת החיוב במזונות זמניים, אשר הוגשה במחצית חודש

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

אוגוסט 2019), כי עד ליום 1.9.2018 הפעילה עסק קטן, אשר הניב לה 500 ₪ לחודש, אך כאמור החל ממועד זה העסק אינו פעיל עוד. לאחר שהאיש הביא ראיות בדבר המשך פעילות עסק זה במהלך חודש פברואר 2020 (תצהיר הגב' י.ל., על נספחיו, עמ' 13-15 לפרוטוקול מיום 29.7.20), הודתה האישה, כי אכן הפעילה עסק כאמור, הציגה דיווחים למס עבור שנת 2019, ואף העידה שהפעילה את העסק עד "הקורונה", קרי - חודש מרץ 2020. האישה אף הוסיפה והעידה, כי הכנסתה מעסק זה, לאחר הוצאות, הסתכמה לכל היותר בסך 200 ₪ לחודש (עמ' 18 לפרוטוקול מיום 29.7.20, מוצג ת/1). לשם השלמת הדברים יאמר, כי עיון בפירוט התנועת בחשבון הבנק המשותף, הוא החשבון אליו הופקדה משכורתה של האישה מעבודתה כ....., מלמד שההכנסות לחשבון זה היו אך שכרה החודשי של האישה מעבודתה כשכירה, סכומי כסף אותם העביר האיש לחשבון זה מחשבונו בבנק יהב, ותמורת מכר הדירה. אין כל ראיה חפצית באשר לסכומי הכסף אותם קיבלה האישה מהעסק אותו הפעילה (ולטעמי ממשיכה להפעיל).

28. האיש העיד, כי האישה שמרה לעצמה את הכסף אותו הרוויחה מעסקה, ולפיכך אף לא נמצא כל זכר לפעילות עסקית זו בחשבונות הבנק. האיש טען, שהאישה משתכרת מעסקה סך 6,000 ₪ לחודש לערך (סעיף 23.2 לכתב התביעה). גרסת האיש עולה בקנה אחד עם הראיות מהן עולה, כי האישה גובה סך 400 ₪ עבור תסרוקת, אשר דורשת כשעה לביצועה, וכן מפרסמת עצמה כמי שמעבירה שיעורי תסרוקות, תספורות וכיוב' בעלות 350 ₪ לשיעור בן שעה וחצי (תצהיר י.ל.; עמ' 13-15 לפרוטוקול מיום 29.7.20). בשים לב לאי אמינות גרסת האישה, עת היא הסתירה את עצם קיומו של העסק עד לאחר שהבינה, כי בידי האיש ראיות חד משמעיות לפעילותו (הגשת תצהיר הגב' יעל ללוש), עדיפה בעיני בעיקרה גרסת האיש, לפיה האישה נהגה לפקוד את עסקה כמעט מידי ערב (עמ' 25-26 לפרוטוקול מיום 29.7.20). הדעת נותנת, כי האישה לא פקדה את עסקה לריק, ועשתה כן לשם שירות לקוחות תמורת שכר.

29. אין למעשה מחלוקת, כי האישה נהגה לגבות סך 400 ₪ עבור תסרוקת. אף אם נניח, שהאישה שירתה לקוחות אך שלושה ערבים לשבוע, ובכל אחד מהערבים הללו שירתה לקוח אחד או שניים, והשתכרה סכום שאינו עולה על 600 ₪ בממוצע עבור יום עבודה בעסקה הפרטי, נמצא, כי פדיון עסקה מגיע לכדי 7,000 ₪ לערך. איני מקבל את גרסת האישה, לפיה לעסק הוצאות מרובות (עמ' 18 לפרוטוקול מיום 29.7.20), ואף אם אקבל את גרסתה בדבר עלות שכירות שנתית עבור העסק בסך 6,000 ₪ ואי אלו מוצרים הנדרשים עבור העסק (עת כאשר מדובר בתסרוקת בלבד, הדעת נותנת שעסקינן במוצרים בעלות זניחה), אמצא, כי הכנסת האישה מעסקה מגיעה אף לכדי 5,000 ₪ - 6,000 ₪ לחודש (לאחר הוצאות).

30. לשם השלמת סוגיית השתכרות וכושר השתכרות האישה אעיר מספר הערות נוספות. בשונה מהאיש שם לא הבאתי בחשבון את אפשרותו לעבוד אף בתיוג סת"ם, בנוסף על עבודת יומו,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.נ' ד.א.כ.

יש להביא בחשבון השתכרות האישה אף את הכנסתה מעסקה הפרטי. זאת היות ומהראיות
עולה, כי האישה בחרה לעסוק אף בעסק פרטי, והיא ככל הנראה ממשיכה לעשות כן. אין
מדובר איפוא בכושר השתכרות גרידא, אלא בהשתכרות בפועל. האישה אף עובדת כשכירה
במשרה חלקים, באופן המאפשר לה לעסוק בנוסף אף בעסקה הפרטי. האישה לא טענה
שמפאת הפירוד - עת עיקר העיקרים של נטל הטיפול בילדים מוטל על שכמה כאמור - נפגע
כושר השתכרותה. יחד עם האמור, יש להביא בחשבון את הקושי האינהרנטי של האישה
למצות את כושר השתכרותה, עת ארבעת הילדים הקטנים במשמורתה ובטיפול הבלעדי
כמעט. כן יש להביא בחשבון את קצבת הילדים מאת המל"ל, בסך 880 ₪ לחודש, אותה
מקבלת האישה, כטענת האיש וכעולה מפירוט התנועות בחשבון האישה (הוא החשבון
המשותף לשעבר). מכל המקובץ עולה איפוא, כי הכנסתה החודשית של אישה, בפועל ובכוח,
מגיעה לכדי 12,000 ₪ עד 13,000 ₪.

31. אשר על כן הנני מחייב את האיש לשלם לאישה עבור מזונותיהם החודשיים של ארבעת
הילדים הקטנים, כדלקמן:

א. בגין מזונות א.כ. סך 1,600 ₪, בגין מזונות מ.כ. סך 1,100 ₪, בגין מזונות ש.כ. סך
900 ₪, בגין מזונות ה.כ. סך 700 ₪, הסכומים האמורים כוללים את רכיב המדור
והוצאות אחזקת המדור. המזונות גבוהים, אך האב אינו ממש את הורותו ויש לו
זמני שהות מאוד מצומצמים עם הילדים. אז שישלם.

ב. סכומי המזונות האמורים יישאו הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן, על בסיס
המדד הידוע היום, ויתעדכנו מידי שלושה חודשים, ללא עדכון בדיעבד.

ג. כן יישאו הצדדים בחלקים שווים בכלל תשלומי החינוך והרפואה עבור הילדים
לרבות עבור מוסדות החינוך, הסעות למוסדות החינוך, חוגים, ציוד הנדרש לחוג
(בגדים מתאימים, ספרים וכיוב'), שעורי עזר, אבחונים, טיפולים פסיכולוגיים,
משקפיים, עדשות מגע וטיפול שניניים, רכישת ספרי לימוד לצרכי בית הספר
וטיולים, המתקיימים במסגרת החינוכית. על הצדדים לתאם ביניהם כל הוצאה
חינוכית ורפואית ולפעול לשם מיצוי ההנחות והזכאויות העומדות להם, ועלות
הנשיאה בהוצאה חינוכית או רפואית תחושב לאחר הפחתת שווי הזכאות או
ההנחה. כל הכבוד על הפירוט. מונע ויכוחים בעתיד. חבל ששכח את נושא מענק
הלימודים. הלוואי וכך היה בכל פסק דין.

ד. החיוב בדמי המזונות יחול עד הגיע כל ילד לגיל 18 שנה, או סיום לימודיו
התיכוניים, לפי המאוחר. ככל שישורת בשירות צבאי חובה, או בשירות לאומי, אזי
בתקופת השירות יעמוד החיוב על שליש משיעורו קודם לכן.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

6 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-06-60999 ח.כ.. נ' ד.א.כ.

ה. קצבת הילדים מאת המל"ל תשולם לידי האישה בנוסף לדמי המזונות דלעיל.

ו. בשים לב לדמי המזונות הזמניים שנפסקו כאמור, **לרבות סכומים שנטלה כנטען**

האישה, בגין מענק "קורונה", נוכח הכלל לפיו אין להשיב מזונות "שנאכלו", מגורי

הבת הגדולה בבית האישה במהלך כחצי שנה מאז הוגשה הבקשה לפסיקת מזונות

זמניים, ובשים לב שעיקר רכוש הצדדים נמצא לעת הזו בשליטת האיש, יהיה

החיוב לעבר בהתאם להחלטת המזונות הזמניים האמורה, ככתוב שם, מבלי שיהיה

על האישה להשיב לאיש דבר אף בגין מענק "הקורונה", ואילו מהיום ואילך יחולו

כאמור החיובים על פי פסק דין זה.

ז. פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

נמרוד פלקס, שופט, סגן נשיא